

Na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. Nr 111, poz. 724) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 Przepisy ogólne

§ 1

1. Rozporządzenie określa:

1. szczegółowe zasady i warunki transportu zwierząt,
2. maksymalny czas transportu dla danego gatunku i przedziału wiekowego zwierząt,
3. sposób postępowania ze zwierzętami chorymi oraz padłymi w czasie transportu.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do transportu:

1. zwierząt przewożonych środkami transportu przeznaczonymi do przewozu osób i pod opieką tych osób,
2. pojedynczych zwierząt na odległość mniejszą niż 50 km,
3. niezarobkowego, w tym wykonywanego przez hodowców przy użyciu własnych pojazdów do sezonowego przemieszczania zwierząt.

§ 2.

Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1. środka transportu - oznacza to pojazd (zespół pojazdów) przeznaczony do poruszania się po drogach, pojazd szynowy, statek morski lub żeglugi śródlądowej oraz statek powietrzny, a także kontener, przenośny boks lub pojemnik przeznaczony do przewozu zwierząt,
2. transporcie - oznacza to przewóz zwierząt za pomocą środka transportu łącznie z załadunkiem, postojem i wyładunkiem zwierząt,
3. postoju - oznacza to czas przerwy w przewozie w wyznaczonym miejscu, przeznaczony na pojenie, karmienie, usuwanie nieczystości oraz inne czynności obsługowe,
4. opiece zwierząt - oznacza to osobę opiekującą się zwierzętami i dozorującą zwierzęta w czasie transportu, odpowiedzialną za postępowanie wobec zwierząt, za ich pojenie i karmienie oraz wykonującą inne czynności obsługowe.

§ 3

1. Przewoźnik i nadawca zwierząt odpowiadają za zorganizowanie transportu zwierząt w taki sposób, aby nie powodował zranienia albo zbędnego cierpienia żadnego zwierzęcia.
2. Nadawca wyposaża opiekuna zwierząt w szczegółowe instrukcje, dotyczące dozorowania zwierząt oraz opiekowania się nimi w czasie transportu.

Rozdział 2 Szczegółowe zasady i warunki przewozu zwierząt

§ 4

1. Przewoźnik jest obowiązany użyć do przewozu zwierząt środków transportu odpowiednich dla danego gatunku i przedziału wiekowego zwierząt.
2. Środki transportu, o których mowa w ust. 1, powinny być przystosowane do bezpiecznego i humanitarnego przewozu zwierząt, a w szczególności posiadać:

1. odpowiednią powierzchnię dla każdego zwierzęcia, umożliwiającą swobodne przyjęcie przez zwierzę pozycji stojącej lub leżącej,
2. zadaszenie i ściany izolowane w celu zabezpieczenia zwierząt przed wpływami atmosferycznymi,

3. dostateczną wentylację i w miarę potrzeby ogrzewanie,
4. podłogę zapewniającą przyczepność kończyn oraz umożliwiającą utrzymanie higieny w czasie transportu,
5. wystarczającą ilość ściółki, zapewniającej wchłanianie odchodów zwierząt oraz wygodę i bezpieczeństwo zwierząt,
6. odpowiednio mocne zaczepy, do których mocowane będą zwierzęta kopytne,
7. urządzenia umożliwiające pojenie i karmienie zwierząt, a także zapewniać dostęp do każdego zwierzęcia.

3. Wielkość powierzchni ładownej dla poszczególnych gatunków i przedziałów wiekowych zwierząt określa załącznik do rozporządzenia.

4. Wielkości powierzchni podane w załączniku, o którym mowa w ust. 3, powinny być zwiększane nie mniej niż o 10% ze względu na gatunek, wiek, wagę, wielkość, kondycję fizyczną transportowanych zwierząt, a także warunki meteorologiczne i przewidywany czas podróży.

5. Wielkość powierzchni ładownej dla zwierząt nie wymienionych w załączniku, o którym mowa w ust. 3, powinna być ustalona i stosowana odpowiednio do gatunku, wielkości, wagi i wieku zwierząt.

§ 5

1. Przewoźnik może przyjąć zwierzęta do przewozu tylko wówczas, gdy:

1. został wyznaczony przez nadawcę opiekun (opiekunowie) zwierząt albo gdy przewoźnik sam podejmie się sprawowania nad nimi opieki, albo gdy nadawca zapewnił opiekuna (opiekunów) w miejscach i na czas postoju,
2. został przedłożony plan trasy w przypadku, gdy przewóz wraz z postojami będzie trwał dłużej niż 8 godzin,
3. nadawca dostarczył świadectwo miejsca pochodzenia zwierząt lub inny dokument identyfikacyjny oraz świadectwo zdrowia zwierząt, jeśli odrębne przepisy tak stanowią,
4. lekarz weterynarii wydał orzeczenie, że zwierzęta nadają się do transportu, jeśli nie jest wymagane świadectwo zdrowia zwierząt,
5. nadawca złożył pisemne oświadczenie, że zwierzęta zostały odpowiednio przygotowane do transportu.

2. Przewoźnik może przyjąć do przewozu zwierzęta chore lub zranione na warunkach weterynaryjnych, określonych w odrębnych przepisach.

3. Plan trasy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powinien zawierać w szczególności:

1. nazwisko i adres (nazwę i siedzibę) nadawcy,
2. nazwisko i adres (nazwę i siedzibę) przewoźnika,
3. numer rejestracyjny lub identyfikacyjny środka transportu,
4. określenie gatunku i ilości zwierząt,
5. określenie miejsca nadania i miejsca przeznaczenia,
6. numer świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt, świadectwa zdrowia lub innego wymaganego dokumentu,
7. przewidywany czas podróży,
8. datę i godzinę rozpoczęcia transportu,
9. wykaz miejsc i okresów postoju ze wskazaniem celu każdego postoju,
10. czytelne podpisy nadawcy, przewoźnika i opiekuna zwierząt.

§ 6

1. Do załadunku i wyładunku zwierząt należy używać odpowiednich urządzeń pomocniczych, takich jak mostki, rampy, trapy, których konstrukcja i materiały powinny zapewniać bezpieczny i humanitarny przeładunek zwierząt.

2. Wejście do środka transportu powinno być opatrzone informacją o rodzaju lub gatunku umieszczonych w nich zwierząt oraz zawierać odpowiednie ostrzeżenie, takie jak: "zwierzęta dzikie" "zwierzęta bojaźliwe", "zwierzęta niebezpieczne".

§ 7

1. Zaczepy, o których mowa w § 4 ust. 2 pkt 6, powinny być skonstruowane w sposób pozwalający na uniknięcie niebezpieczeństwa uduszenia lub zranienia zwierzęcia, a ponadto powinny zapewniać zwierzęciu:

1. przyjęcie naturalnej pozycji stojącej lub leżącej,
2. dostęp do wody i jedzenia.

2. Przepisu § 4 ust. 2 pkt 6 nie stosuje się do przewozu źrebiąt i zwierząt przewożonych w osobnych boksach.

3. Zwierzęta nie mogą być umocowane za rogi ani za pomocą kółek nosowych.

§ 8

1. Podczas transportu zwierzęta nie mogą być podnoszone za pomocą środków mechanicznych ani ciągnięte za głowę, rogi, kończyny, sierść lub ogon.

2. Klatki i kontenery powinny być ustawiane w sposób umożliwiający przyjęcie przez zwierzęta naturalnej pozycji i zapewniać prawidłową wentylację.

§ 9

Przy przewozie zwierząt następującymi rodzajami środków transportu mają zastosowanie dodatkowe, szczególne warunki przewozu tych zwierząt:

1. w transporcie kolejowym: w zakresie nie uregulowanym w rozporządzeniu warunki te określają odrębne przepisy prawa przewozowego, w transporcie drogą wodną:

statki, które nie są wyposażone w urządzenia do produkcji wody zdatnej do picia, powinny być przed wypłynięciem zaopatrzone w ilość wody wystarczającą na cały czas podróży,

1. na otwartych pokładach - zwierzęta mogą być przeważane tylko w kontenerach lub klatkach, wystarczająco zabezpieczonych przed przemieszczaniem się i wpływami atmosferycznymi,
2. na statkach powinny być zapewnione pomieszczenia w celu izolowania zwierząt chorych, a także środki do udzielenia im pomocy leczniczej,
3. w przypadku gdy zwierzęta są transportowane w środkach transportu przewożonych na statkach, powinny być spełnione następujące warunki:

- w pomieszczeniu powinna być zapewniona odpowiednia wentylacja,
- naczepa lub przyczepa pojazdu powinna być odpowiednia przymocowana do samego pojazdu, a pojazd oraz naczepa lub przyczepa powinny być wyposażone w urządzenia mocujące do stałego elementu statku,

2. w transporcie lotniczym - zwierzęta powinny być przewożone w odpowiednich kontenerach lub klatkach zabezpieczonych

Rozdział 3

Maksymalny czas transportu zwierząt

§ 10

1. Czas trwania transportu lądowego zwierząt jednokopytnych, bydła, owiec, kóz i świń nie powinien przekraczać 8 godzin.

2. Czas, o którym mowa w ust. 1, może być wydłużony, jeżeli zostały spełnione następujące warunki:

1. na podłodze środków transportu znajduje się dostateczna ilość ściółki,
2. opiekun zwierząt przewozi wystarczającą ilość paszy na cały czas transportu i poi oraz karmi zwierzęta w czasie transportu o ustalonych porach,

3. jest zapewniony bezpośredni dostęp do zwierząt,
4. środki transportu są wyposażone w przyłącza do dostarczania wody w czasie postojów,
5. środki transportu są wyposażone w przesuwalne panele (przegrody), umożliwiające urządzenie oddzielnych zagród (boksów).
3. Łączny czas transportu zwierząt, z uwzględnieniem postojów, z zastrzeżeniem ust. 4-6, nie powinien być dłuższy niż 24 godziny.
4. W przypadku piskląt transport powinien zakończyć się w ciągu 72 godzin po wylęgu.
5. Drób i inne ptaki oraz króliki powinny mieć dostęp do wody i paszy w wystarczających ilościach w czasie transportu trwającego dłużej niż:
 1. dla królików - 12 godzin,
 2. dla drobiu i innych ptaków - 24 godziny.
6. Środki transportu, w których przewozi się trzodę chlewną, powinny być wyposażone w zbiorniki wody o wystarczającej pojemności, tak aby świnię mogły pić wodę w czasie transportu trwającego dłużej niż 8 godzin.
7. Postój powinien nastąpić co najmniej po 8 godzinach transportu. Postój nie jest konieczny, jeżeli przewóz do miejsca przeznaczenia zakończy się w ciągu kolejnych 2 godzin trwania transportu.
8. Po czasie określonym w ust. 3 zwierzęta powinny być wyładowane, napojone i nakarmione oraz mieć zapewniony okres odpoczynku nie krótszy niż 24 godziny.

Rozdział 4

Sposób postępowania ze zwierzętami, które zachorowały lub padły w czasie transportu

§ 11

1. W razie ujawnienia choroby albo padnięcia zwierzęcia w środku transportu, opiekun zwierząt niezwłocznie zawiadamia o tym przewoźnika. Przewoźnik niezwłocznie zawiadamia lekarza weterynarii, którego siedziba znajduje się najbliżej miejsca, w którym zatrzymał się lub może zatrzymać się pojazd.
2. Lekarz weterynarii określa, zgodnie z odrębnymi przepisami, sposób postępowania ze zwierzętami chorymi oraz padłymi.

Rozdział 5 **Przepis końcowy**

§ 12

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia